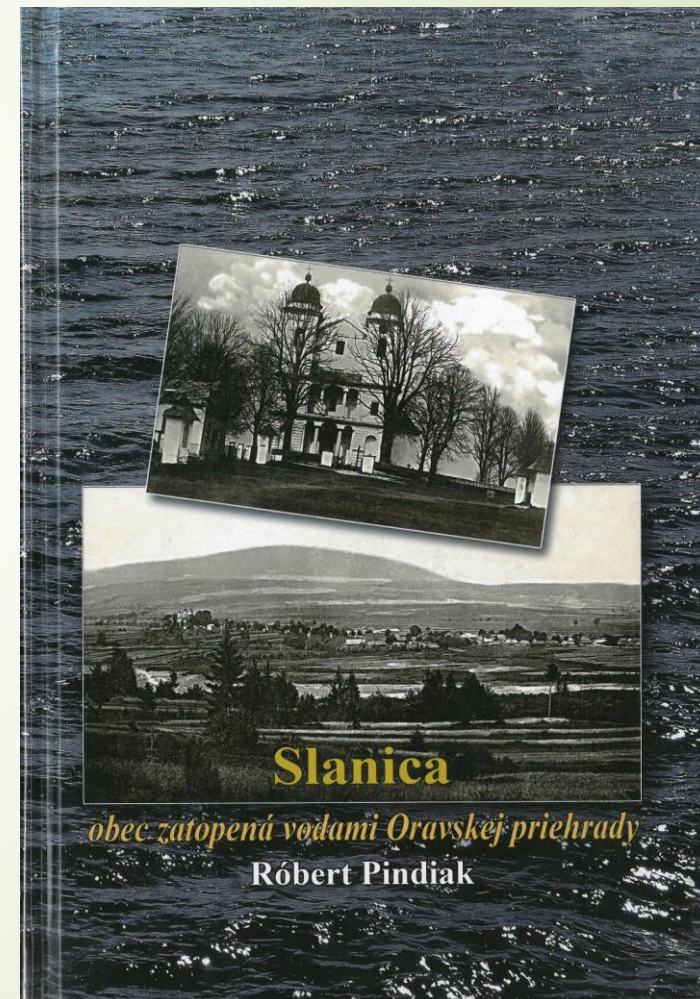

Dávame do pozornosti knihu v obecnej knižnici

SLANICA Obec zatopená vodami Oravskej
priehrady

Titl.

Slovenská národná rada
Bratislava.

Obec Slanica na hornej Orave sa dostala pod vodnú hladinu Oravskej priehrady, následkom čoho občania sa vystaňovali a umiestnili po celom Slovensku. Kostol ostal ako pamiatka po zatopenej obci kde každoročne aspoň raz, dochádzajú občania na cintorín ku svojim blíznym. Pri presídľovaní občanov bolo im prisľúbené, že kostol vo svojej celistvosti ostáva ako pamiatka po už nejestvujúcej obci a tiež ako múzeum Antona Bernoláka, rodáka z tejto obce.

Od zatopenia obce kostol nemá vlastne majiteľa, chátra a ničí sa tak zvonka ako aj z vnútra. Keďže ani príležitostní návštevníci nešetria náboženskú kultúrnu pamiatku. Prípady, ktoré boli zistená a hlásené VB ostali bez povšimnutia a potrestania vinníkov. Toto poškodzovanie budovy stále pokračuje a niet výhľadu žeby sa tento stav v budúcnosti zmenil.

Štatút Or. priehrady vydaný ONV v Dolnom Kubíne stanovuje, že plavidla sú povinné sa zdržiavať v okruhu 300 metrov od požičovne lodí, čo znamená, že k ostrovu sa nesmie priblížiť malé plavidlo a ani pristáť na ostrove. Bolo totižto zistené, že práve títo veslári samotári poškodzujú kostol a jeho okolie. Už tohto roku bolo zistené, že takýto návštevníci sa násilne dobýjali do kostola a bolo treba 6 razy meniť zámok. Posledný raz takíto návštevníci zvesili celé dvere a hodili do priehrady a zničili všetky význačné tabule. Proti takýmto vandalom je tunajší dobrovoľný dozorca bezmocný a nenachádza nikde ani pochopenie na podporu svojej práce.

V poslednej dobe sa ujme tejto záležitosti MNV v Dolnom Kubíne, a chce tam zriadiť galériu starého oravského výtvarného umenia. Bolo už niekoľko schôdzy, kde sa uzniesli, že v najkratšom čase sa začne reštaurácia budovy, ale ešte stále sa nič nerobí a kostol chátra a ničí sa ďalej, či už od prírody alebo od návštevníkov. V kostole boli ľudovomelecke pamiatky ako oltár kazateľnica a iné drobné premety, ktoré podľa prisľubu mali v kostole zostať a ktoré sa teraz odstraňujú. Tunajšia verejnosť s oprávnenou zvedavosťou sleduje túto otázku a rada by privítala prisľub, že tieto predmety v kostole zostanú tak, ako to vtedy kompetentní činitelia ktorí sú už v iných funkciách prisľúbili.

Treba chápať mentalitu tých občanov, ktorí kedysi žili v zatopenej obci Slanici a dochádzajú na návštevu miesta svojej obce, a tam miesto pôvodných pamiatok nájdú prerobený kostol, ktorý už neslúži svojmu účelu, odchádzajú znechutení z tohto kraja. Návštevníci, ktorí prichádzajú z cudziny, pri

návšteve sú pripravení, že vstupujú do kostola a miesto toho nájdú tam múzeum výtvarného umenia. Preto bolo by dobre keby oltár a kazateľnica tam ostali, teraz už len jediné pamiatky ktoré z kostola zostali.

Najviac návštevníkov od ktorých treba tento pamätník chrániť prichádza v letných mesiacoch. Keby tam bol postavený človek, strážca ktorý by bol za to platený, zarobil by na seba vyberaním poplatkov za návštevu ostrova.

Verím že SNR túto záležitosť berie za svoje, prešetrí skutočný stav a podľa toho zariadi celú záležitosť na spokojnosť bývalých obyvateľov Slanice.

Jún 1967
Námestovo

Štefan Pindiak,

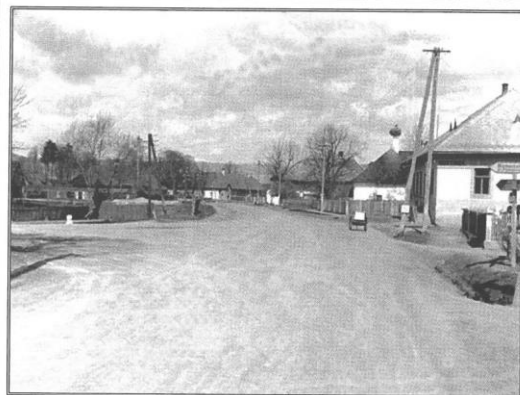
Pozoruhodná kniha. Pamätníci si oživia svoje spomienky, mladí sa dozvedia o histórii Slanického kostola. Kniha obsahuje históriu obce Slanica, bohatú fotografickú dokumentáciu a korešpondenciu s predstaviteľmi štátu.

Kostol na vyvýšenine-kopci Zábřež, trochu nižšie od stredu fotky môžeme vidieť, skôr tušíť cestu, ktorá viedla cez Slanicu do Námestova

Pohľad na slanický kostol a kamenné oplotenie cintorína z južnej strany, ako by sme ho videli teraz od Slanickej osady

Križovatka na Námestovo, cesta doľava, v strede v pozadí „Rodoschovka“

Furmani na ceste, v strede hostinec Jozefa Nodžáka, vpravo pošta

Kostol na vyvýšenine-kopci Zábřež, trochu nižšie od stredu fotky môžeme vidieť, skôr tušíť cestu, ktorá viedla cez Slanicu do Námestova

Interiér kostola v minulosti

**Ked' fotografie
povedia
niekedy viac
ako tisíc slov.**

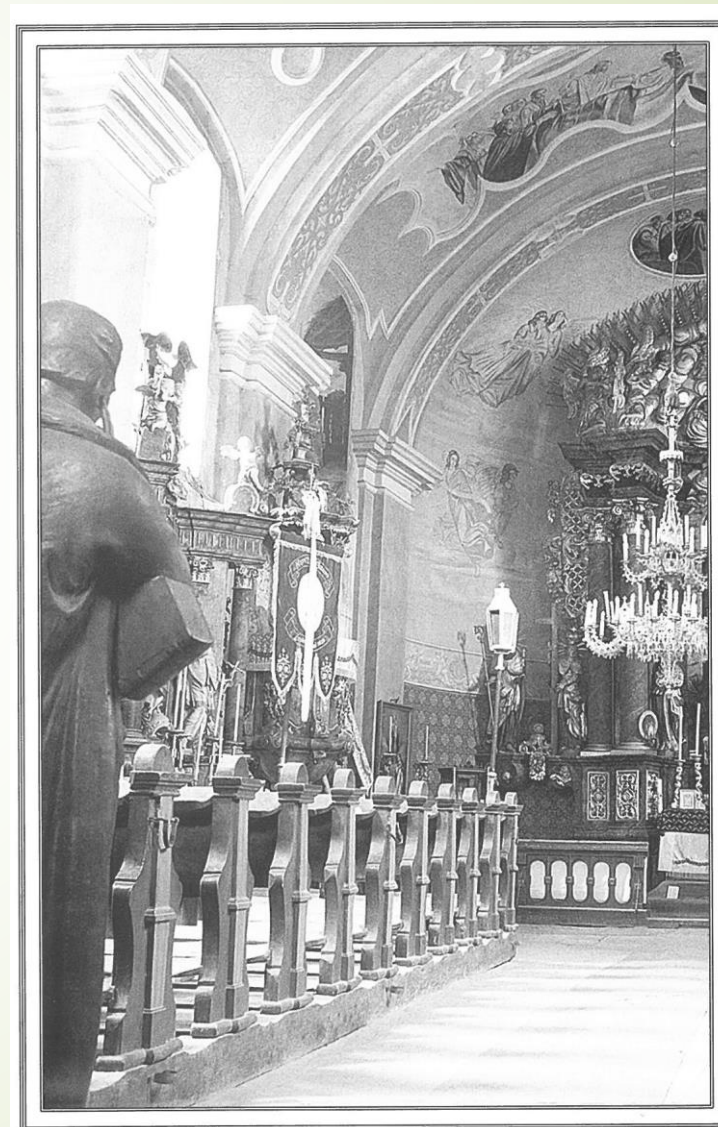

Že kompetentní tento nádherný odkaz našich predkov nechali zničiť
na úkor osobných ambícií

Interiér kostola

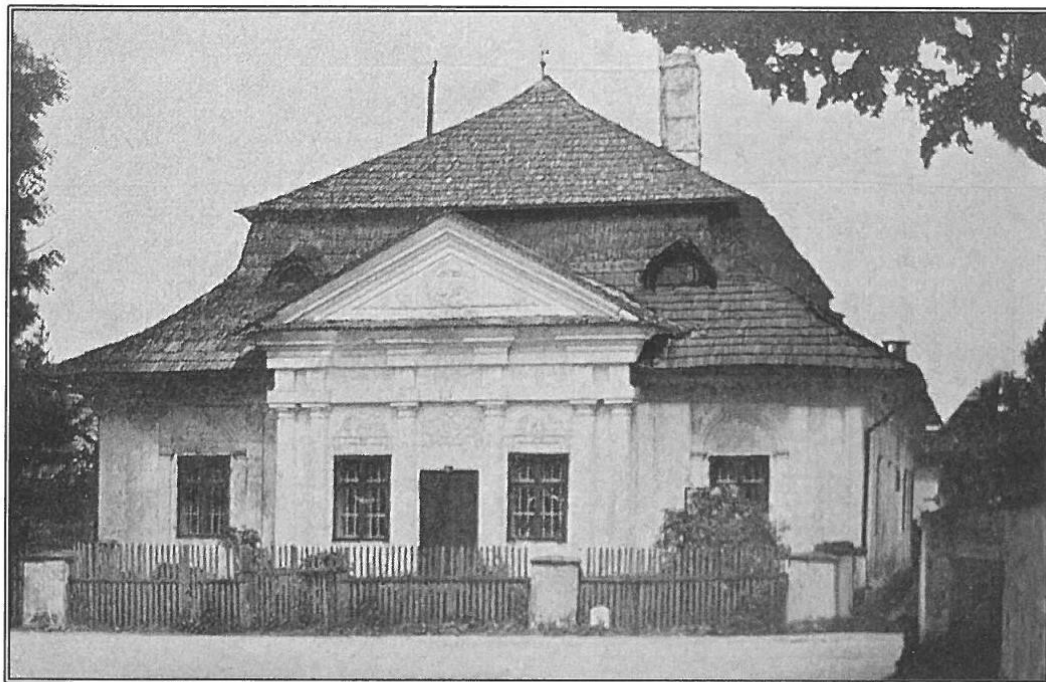

Takto vyzeral kostol v roku 1953, keď ho Slaničania opúšťali a odchádzali, ako sa u nás hovorilo, do „sveta“ za novým domovom na ceste svojho života. Takto to mohlo zostať, keby kompetentní chceli, ale kompetentní nechceli!

Fotografie Slanice

Sídlo plátenníckej rodiny Gallasovcov.

Sídlo jednej zo zámožných plátenníckych rodín Gallasovcov, neskôr v nej býval aj majiteľ pily v Slanici pán Hercz a nakoniec aj pán Kolena, ktorý v jej exteriéroch, čiže na dvore, vyrábala cementové škridle a kanalizačné rúry

Vyšný koniec obce smerom na Zubrohlavu

Vyšný koniec obce smerom na Zubrohlavu. Domy zľava Jozef Luďma, Štefan Síkora, Pavol Svet, Ján Vangel', Ignác Brija. Z pravej strany domy Melicher Kovalčík, Jozef Bugel', Matúš Gogoľak, Celestín Jobb. Vľavo vpredu obecný poštový doručovateľ s bicyklom Karol Bakaľ.

Jeden z domov rodiny Klinovských.

Jeden z domov plátenníckej rodiny Klinovských

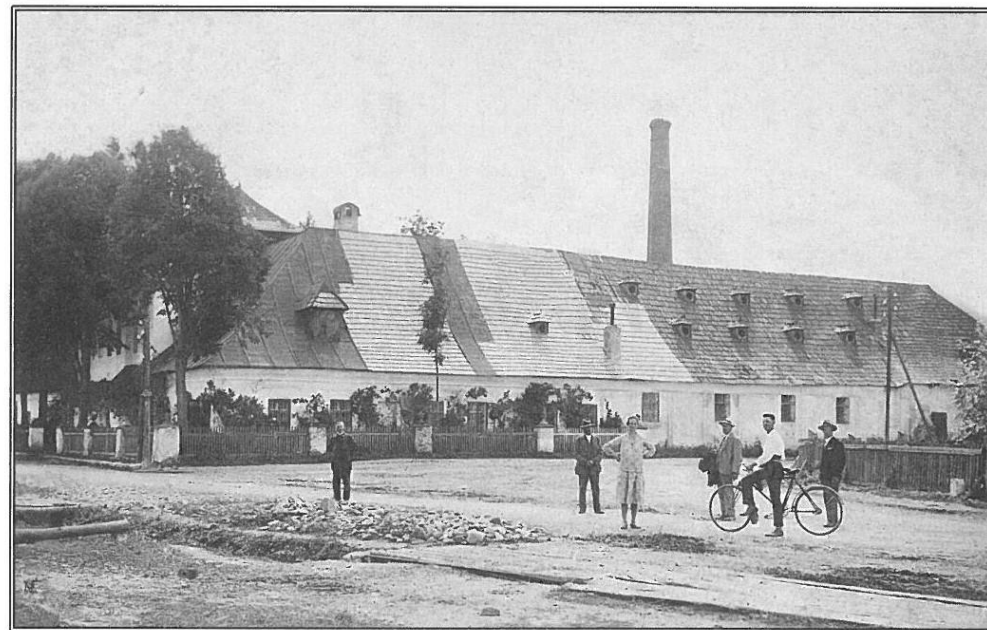

Na „ganku“ rodiny K. Klinovského,
pani gazdiná dole prvá sprava

Karol Klinovský s „cigaretou“
pri oddychu na poľovačke

„Schifferka“ fabrika na spracovanie plátna,
farbiareň, mangľovňa i tkáčovňa.

Ďalšia významná stavba v Sanici bola „Schifferka“, fabrika na spracovanie plátna, farbiareň, mangľovňa i tkáčovňa. Táto fabrika fungovala na parný pohon. Zamestnalo sa v nej okolo 160 pracovníkov, väčšinou Slaničanov.

Zľava notársky a obecný úrad, ďalšie budovy, ktoré vlastnili
Grunvald, Schajman, Goltman, hasičská zbrojnica a G.Naništa - mlynár,
na druhej strane murovaný dom Jána Katraka - trafika

Zaujímavé informácie sa dozviete, ak si knihu zapožičiate v obecnej knižnici.
Kniha obsahuje zaujímavé dobové fotografie.